

Arrest

nr. 338 688 van 5 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Najate EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jordaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 15 september 2025 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 14 augustus 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Mr. N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 6 december 2022 dienen verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in. Op 1 augustus 2023 besluit het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder: het CGVS) om aan verzoekende partijen noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming te verlenen.

1.2 Op 14 mei 2024 dienen verzoekende partijen opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Bij deze aanvraag worden zij in het bezit gesteld van een bijlage 26^{quinquies}. Op 2 juli 2024 besluit het CGVS echter dat deze aanvraag als niet-ontvankelijk afgewezen kan worden. Tegen deze beslissing tekenen verzoekende partijen hoger beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 5 juni 2025 verwerpt de Raad echter het hoger beroep dat in deze werd ingesteld.

Op 2 juli 2025 wordt er ten aanzien van verzoekende partijen besloten tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten als verzoekers om internationale bescherming (bijlage 13 *quinquies*). Ook tegen deze beslissing stellen zij een hoger beroep in bij de Raad. Deze procedure draagt het rolnummer 344 985.

1.3 Op 11 juli 2025 dienen verzoekende partijen een verzoek om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dit meer bepaald omwille van medische redenen die te maken hebben met hun jongste kind.

Op 14 augustus 2025 wordt er ten aanzien van verzoekende partijen besloten om deze aanvraag af te wijzen als niet-ontvankelijk. Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 11.07.2025 bij onze diensten werd ingediend door :

*M., Y. M. A. (...) (R.R.: (0) (...))
Geboren te I. (...) op (...)
+ partner: M., D. A. A. (...) (R.R.: (0) (...))
Geboren te I. (...) op (...)
+ kinderen:
-M., C. (...); °(...)
-Matar, Kenan M., K. (...); °(...)
Nationaliteit: Jordanië
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift dat moet worden gebruikt in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf die op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 wordt ingediend. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 07.05.2025 toont geen uitspraak omtrent de noodzakelijk geachte behandeling. Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 11.07.2025 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 11.07.2025 door betrokkenen ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de genoemde datum binnen een termijn van zes maanden valt volgend op de afloop d.d. 16.06.2025 van hun asielprocedure, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980).

Gelieve betrokkenen ervan op de hoogte te brengen dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing. Indien de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend, krachtens artikel 39/57, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980.

Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de

vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedureglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven of via het informaticasysteem van justitie (J-Box) zoals beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het Koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.

Er dient een afschrift van deze brief te worden overhandigd nadat er voor kennisname werd getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd.

Gelieve onze diensten onmiddellijk schriftelijk te verwittigen indien kennisname niet mogelijk is."

1.3 Tegen deze beslissing tekenen verzoekende partijen hoger beroep aan houdende een vordering tot nietigverklaring.

2. Over de rechtspleging

2.1 Gelet op het verzoekschrift van verzoekende partijen dat op 15 september 2025 ter griffie ontvangen werd.

2.2 Artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij hij een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat verwerende partij op 25 september 2025 een nota met opmerkingen heeft ingediend.

2.3 Verzoekende partijen hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

2.4 Partijen werden gehoord op de zitting van 28 november 2025.

2.5 Wanneer de Raad met toepassing van artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet uitspraak doet als annulatierechter, is zijn jurisdictionele toetsing in beginsel beperkt tot de aangevoerde middelen. De Raad vermag ambtshalve geen middelen op te werpen die niet van openbare orde zijn.

3. Voor wat de vordering tot nietigverklaring betreft

3.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en van de beginselen van goed bestuur waaronder de plicht tot nauwkeurigheid, evenredigheid en redelijkheid.

Zij zetten dit middel als volgt uitéén:

"3. MIDDELEN DIE DE NIETIGVERKLARING VAN DE BESLISSING KUNNEN RECHTVAARDIGEN

OVERWEGENDE DAT, onder voorbehoud van algemene voorwaarden, onder voorbehoud van aanvullende uitleg en onder voorbehoud van de overlegging van het administratieve dossier binnen de termijn bepaald in artikel 39/72 van de wet van 15 december 1980, de reden(en) voer de gevraagde nietigverklaring van de beslissing de volgende is (zijn):

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen (hierna "Wet van 29.07.1991");

- Artikelen 9ter en 62 van de wet van 15.12.1980;

- De beginselen van goed bestuur, waaronder de plicht tot nauwkeurigheid, evenredigheid en redelijkheid.

INDIEN:

OVERWEGENDE DAT de betwiste beslissing het verzoek van de verzoekers niet-ontvankelijk verklaart omdat het niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 9ter betreffende de overlegging van het standaard medisch attest.

DAT in casu de beslissing specifiek verwijst naar artikel 9ter, §3, 3° en artikel 9ter, §1er, lid 4 van de wet van 15.12.1980, waarmee wordt gesuggereerd dat bij het verzoek geen kopie van het standaard medisch attest zou zijn gevoegd.

DAT zij echter in dezelfde paragraaf vermeldt dat het standaard medisch attest gedateerd is op 7 mei 2025, een datum waarvan zij geen kennis had kunnen nemen zonder dat dit was overgelegd.

DAT het standaard medisch attest wel degelijk bij de aanvraag was gevoegd, aangezien het document nr. 5 van de aanvraag betreft.

DAT in het bestreden besluit in het algemeen niet wordt vermeld dat het dossier met stukken betreffende het door verzoekers ingediende verzoek tot regularisatie van hun verblijf niet bij dat verzoek zou zijn gevoegd. Er rijzen dan ook vragen bij de opmerkingen van de tegenpartij over de overlegging van het standaard medisch attest.

DAT in de beslissing vervolgens wordt aangevoerd dat in het standaard medisch attest geen melding wordt gemaakt van de drie medische gegevens die zijn opgenomen in artikel 9ter, §1er, lid 4, namelijk de ziekte, de ernst ervan en de behandeling die noodzakelijk wordt geacht. Hoewel het standaard medisch attest beknopt is, vermeldt het toch al deze elementen en geeft het aan dat Kenan een operatie aan de schedel heeft ondergaan vanwege een misvorming, dat hij gedurende een jaar na deze operatie moet worden gevolgd, dat de prognose goed is bij voortzetting van de Follow-up, terwijl een onderbreking van deze follow-up zou leiden tot intracranieële hypertensie en een misvorming van de schedel (bewijsstuk nr. 4).

DAT op basis van deze bevindingen in het verzoek werd verwezen naar de gevolgen van langdurige intracranieële hypertensie en een misvorming van de schedel van Kenan, alsook naar de mogelijkheid om gespecialiseerde pediatrische zorg te krijgen in geval van terugkeer naar JORDANIË.

DAT er dus geen belemmeringen waren voor de ontvankelijkheid. De tegenpartij kon zich hoogstens vragen stellen bij het relatief beknopte karakter van het overgelegde medische attest en kon in verband verwijzen naar het externe advies van een ambtenaar-arts om de bevindingen van de neurochirurg die Kenan behandelde, op zich geen belemmering vormt voor de ontvankelijkheid van het verzoek, aangezien de belangrijkste elementen van de wet van 15 december 1980 naar voren komen bij het lezen van het overgelegde medische attest (RvV, 07.03.2025, arrest nr.322.968).

DAT bijgevolg niet duidelijk is hoe de tegenpartij tot zijn conclusie komt.

DAT zijn opmerking dat de verzoekers geen andere medische documenten hebben overgelegd, overigens volstrekt niet ter zake doet, aangezien een verzoek op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1990 alleen de overlegging vereist van een standaard medisch attest en recente en relevante informatie over de ziekte van de betrokkene en de beschikbaarheid van behandelingen in het land van herkomst.

DAT, net als in een ander geval dat reeds door uw Raad in rechtspraak is behandeld, de behandeling van Kenan een Follow-up op middellange termijn vereisten in eerste plaats het dragen van een remodeleringshelm voor baby's, waarvan het gebruik gedurende het hele jaar donor een arts moet worden geëvalueerd (RvV, 28.03.2024, arrest nr.307.360).

DAT het Feit dat de behandeling "uitsluitend" bestaat uit het dragen van een hervormende helm, niet kan leiden tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek op grond dat het geen specifieke behandeling of medisch materiaal betreft voor het gezondheidsprobleem waarmee Kenan kampt.

DAT al deze elementen blijken uit het verzoek van de verzoekers.

DAT in het medisch attest, opgesteld door de neurochirurg die Kenan heeft behandeld, inderdaad melding wordt gemaakt van zijn operatie minder dan drie maanden vóór de opstelling van het attest en van de follow-up die in het jaar na de ingreep moet plaatsvinden.

DAT er vrijwel geen elementen zijn die de ontvankelijkheid van het verzoek van de verzoekers in de weg staan, aangezien:

- *De aanvraag werd per aangetekende brief ingediend;*
- *De verzoekers hebben een bewijs van hun nationaliteit en identiteit overgelegd;*
- *Het standaard medisch at st werd bij de aanvraag gevoegd en wordt als zodanig expliciet vermeld in de betwiste beslissing.*

DAT het dus aan de tegenpartij was om zich uit te spreken over de grond van het verzoek en niet over de ontvankelijkheid ervan. Door dit te doen, heeft zij een beslissing genomen di volstrekt niet ter zake doet en dus onredelijk is en waarvan de gevolgen onevenredig zijn.

DAT de tegenpartij daarmee haar verplichting om individuele administratieve beslissingen te motiveren niet nakomt.

DAT bijgevolg, gezien al deze elementen, de betwiste beslissing moet worden vernietigd, aangezien er een bewezen en ernstig risico bestaat dat de in het middel aangevoerde bepalingen worden geschonden.”

3.2 In dit kader dient opgemerkt te worden dat verzoekende partij in haar eerste middel de schending opwerpt van de plicht tot nauwkeurigheid, maar dat deze bewering niet verder wordt uitgewerkt.

Op basis van artikel 39/78 *in*uncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen: “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Het middel is op dit vlak dan ook niet-ontvankelijk.

3.3 Verzoekende partij voert de schending aan van de uitdrukkelijke motiveringsplicht en voert in dat kader meer specifiek de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing *in casu* zowel in feite als in rechte is gemotiveerd.

3.4 Een schending van het redelijkheidsbeginsel (of van het evenredigheidsbeginsel dat er een bijzondere toepassing van is) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel (en van het evenredigheidsbeginsel) kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

3.5 Het evenredigheidsbeginsel kan slechts geschonden worden bevonden wanneer een beslissing die steunt op deugdelijke en dus afdoende bewezen motieven, een maatregel oplegt die niet in een redelijk verband van evenredigheid staat tot de motieven (RvS 12 maart 2020, nr. 247.294).

3.6 Verzoekende partij bekritiseert ook inhoudelijk de bestreden beslissing. De bestreden beslissing dient dan ook vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht beoordeeld te worden. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van

de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verweerder in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

3.7 Op 11 juli 2025 dienden verzoekende partijen een aanvraag in om een machtiging te bekomen tot verblijf en dit op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt immers in eerste instantie dat:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Deze bepaling houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levens-bedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

3.8 Verwerende partij besluit echter dat deze aanvraag niet aanvaard kan worden en als niet-ontvankelijk afgewezen dient te worden. Om tot deze beslissing te komen, beroept verwerende partij zich op de bepalingen van artikel 9ter, §3, 3° van dezelfde Vreemdelingenwet waarin bepaald wordt dat:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

In artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet wordt inderdaad aangegeven dat:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over waarvan het model door de Koning wordt bepaald. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Verwerende partij is op basis van deze gegevens tot het besluit gekomen dat het door verzoekende partijen neergelegde standaard medisch getuigschrift niet voldoet aan de wettelijk vastgestelde eisen waardoor de aanvraag om machtiging tot verblijf als niet-ontvankelijk afgewezen kan worden.

3.9 Verzoekende partijen zijn het hier niet mee eens en argumenteren dat het door hen voorgebrachte standaard medisch getuigschrift wel voldoet aan de ter zake geldende regels. Dat het getuigschrift weliswaar beknopt is, maar toch alle noodzakelijke gegevens zou bevatten. Er zou een beschrijving gegeven worden van de medische situatie van het jongste kind van partijen en ook de operatie die het kind onderging, zou beschreven zijn. Er zou vermeld worden dat de prognose goed is mits een gedegen opvolging en indien dit laatste niet zou gebeuren, zouden er eventueel complicaties kunnen optreden.

Verzoekende partijen menen dat zij ook voor het overige voldaan zouden hebben aan de verplichtingen voor het indienen van een dergelijk verzoek en zijn dan ook van mening dat verwerende partij een beslissing ten gronde had moeten behandelen.

3.10 Verwijzend naar de hoger vermelde wettelijke bepalingen stelt de Raad inderdaad vast dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan een aantal voorwaarden dient te voldoen. Het overmaken van een standaard medisch getuigschrift heeft daarin een sleutelrol. Dit getuigschrift dient in ieder geval de vorm aan te nemen van wat als uitvoeringsmodaliteiten van de Vreemdelingenwet voorzien wordt. Daarbij mag het ook niet ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van het verzoek om machtiging tot verblijf.

De voorwaarden om van een deugdelijk aanwendbaar getuigschrift te spreken, voorzien ook dat dit document aangeeft wat de ziekte is van de getroffen persoon, welke graad van ernst deze vertoont en welke behandeling in dit kader noodzakelijk geacht wordt.

3.11 Concreet ligt het kwestieuze getuigschrift neer en maakt het deel uit van het door verwerende partij neergelegde administratief dossier. Ook in de stukken zoals voorgebracht door verzoekende partij wordt een kopij neergelegd van dit stuk.

Verwerende partij is van mening dat de noodzakelijk geachte behandeling, zoals wettelijk vereist, niet opgenomen werd in het standaard medisch getuigschrift. In de nota met opmerkingen geeft verwerende partij aan dat er in het verzoekschrift van verzoekende partijen verwezen wordt naar een noodzakelijke follow-up die al evenmin opgenomen is in het medisch getuigschrift.

Alhoewel de Raad inderdaad dient vast te stellen dat het medisch getuigschrift niet ingaat op een beweerde follow-up, kan de Raad niet vaststellen dat er nergens in dit getuigschrift nader ingegaan wordt op de noodzakelijke behandeling.

Het bewuste getuigschrift geeft echter wel aan dat:

- Het kind van verzoekende partijen een operatie onderging op 19 februari 2025,
- Dat ditzelfde kind sedert maart 2025 een helm draagt (vrije vertaling van "*casque de remodelage*"),
- Dat er een hospitalisatie nodig was in februari 2025,
- Dat de behandelingsduur een jaar zal duren,
- Dat er goede vooruitzichten zijn, maar dat een einde aan de behandeling ook kan zorgen voor complicaties en dan meer precies een hoge druk in de schedel en vervorming van de schedel (vrije vertaling van "*hypertension intercranienne*" en "*déformation cranienne*"),
- Als opvolging wordt het dragen van een helm voorzien die aangepast dient te worden aan de groei van de schedel (vrije vertaling van: "*uniquement casque crâniens: changer pendant la croissance du crâne*"),

De Raad kan dan ook het standpunt van verwerende partij niet volgen als zou het ingediende medisch getuigschrift geen uitspraak doen omtrent de nodig geachte behandeling van het kind van verzoekende partijen. Er wordt immers, inderdaad erg beknopt, wel aangegeven wat de behandeling inhoudt, welke duur deze behandeling zou moeten hebben en wat de gevolgen zouden zijn bij een einde aan de behandeling.

3.12 De Raad kan verzoekende partijen dan ook volgen in hun betoog dat de voorliggende beslissing niet met de nodige redelijkheid werd behandeld en dat verwerende partij geen gebruik gemaakt heeft van de correcte feitelijke gegevens om haar beoordeling in deze te kunnen uitvoeren.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Het enige middel is dan ook in de gegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 14 augustus 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE WILDE